

СЛОВО ДО ТИХ, ХТО ЙДЕ ЗА НАМИ

«Мій виборчий фонд працює на фронт»

Кандидат у депутати Верховної Ради, який балотується самовисуванням за підтримки «Правого сектору» і «Громадянської позиції» Анатолія Гриценка, бойовий командир одного з підрозділів Добровольчого Українського корпусу **Андрій Гергер** не має змоги орендувати для передвиборчих зустрічей Будинки культури чи клуби, великі зали ще десь, привозити із собою артистів чи влаштовувати так звані «благодійні», але оплачені кимось, концерти, піаритися щодня перед проплаченими телекамерами. Кошти його виборчого фонду йдуть в основному на потреби бійців ДУК, які воюють на передовій. Як говорить сам Андрій, «Мій виборчий фонд працює на фронт». Його зустрічі з виборцями Стрийщини і Жидачівщини відбуваються переважно на вулицях і площах міст і сіл округу, біля прохідних підприємств. Люди вийшли після служби Божої з церкви – вже зустріч; після зміни з фабрики – кандидат до них зі словом правди; десь по дорозі побачив гурт людей – зупинився і поговорив... Єдине, що залишає він людям на згадку про себе і для роздумів – це газети і листівки: читайте, робіть висновки і голосуйте по совісті. Є ще, правда, любительські відеозйомки і фотографії, які можна побачити на ютубі чи на фейсбуці. От саме завдяки такому відеоматеріалу ми і підготували ці фрагменти зі спілкування Андрія Гергерта з виборцями Дашави, Моршина, Стрийщини і Жидачівщини, які пропонуємо вашій увазі. Правда, в одному номері усе вмістити неможливо, а тому сьогодні – лише про те, що стосується війни, АТО, Збройних Сил і Міноборони, армії і добровольців, реформ у цій сфері та бачення перспектив нашої обороноздатності. Погодьтеся, сьогодні це – тема №1. Отже, слово – **Андрію ГЕРГЕРТУ**.

БУДЬТЕ ГОТОВІ ДО ВІЙНИ: ВОНА ЩЕ БУДЕ!

Ця війна насправді – на самих початках. Вона буде продовжуватися. На це вказують і дані нашої агентури, і наше бачення напрямків думки Путіна. Ми розуміємо, що йому вірити не можна. Ніякого перемир'я сьогодні не існує. Бої відбуваються в Пісках. Бої відбуваються в Дебальцевому. Страшні бої точаться в Донецькому аеропорту. Тобто йде жорстока війна, яка, на жаль, тільки нарастає. Наступними ми бачимо Маріуполь, Бердянськ, Херсон, Одесу. Тобто, будьте готові до війни. Вона ще буде. Звертаюся до молоді: я вас прошу, і сам буду долучатися до цього процесу. - **ВИШКОЛУЙТЕСЯ!**

ВІЙНА СТАЛА ІНШОЮ

Я служив у 97-99 роках в Нацгвардії, у взводі розвідки снайпером і завжди думав, що я розуміюся у військовій справі. Але, як виявилось, – ні. Війна стала іншою. Сьогодні зітхнулися з проблемою боїв у місті. Зараз треба створювати диверсійно-розвідувальні групи, треба переходити до оборонної війни серйозними диверсійними групами. Сьогодні війна така, що 85% загиблих в АТО – це від мін, «градів», «смерчів» і так далі, а не від стрілецької зброї. Стрілецького бою практично немає. Нам треба збільшувати практику, нам треба озброюватися, нам треба бути добре вишколеними і єдиними. Будьте активними в політиці, будьте активними у війні!

ЧОМУ В ШВЕЙЦАРІЮ НІХТО НЕ ЛІЗЕ

Ми завжди думали, що російські солдати такі сильні. Та це – міф. Російський солдат дуже слабкий. Нам би видали зброю – і крапка цієї війні! Місяць часу – і все захищено, тиша і спокій. А так – саботаж повний на кожному етапі. Сьогодні

першочерговим завданням є зупинення російської агресії в Україні. Без цього говорити про мир не приходиться. Як швидко це буде – сказати не можемо. Але те, що «Правий сектор» робить все можливе для цього – це однозначно. Український націоналізм завжди був оборонного типу. Ми весь час боронили своє право жити на своїй рідній землі так, як ми хочемо. Ми ніколи нікого не завойовували. Хто трішки знається на військовій справі, підтвердить, що із швейцарською армією ніхто не хоче зв'язуватися. Там всі – від малого до старого – і стріляти вміють, і мають арсенал у себе вдома такий – хай позаздрить якийсь підрозділ наш! Ми повинні започаткувати законодавчі ініціативи, щоби в Україні була потужна професійна армія, щоби сюди жодна погань не хотіла лізти. Щоб вони знали, що у нас кожна сім'я – це потенційна бойова одиниця, яка здатна захистити свою землю, що в кожному погребі лежить стільки зброї, дозволеної законом, скільки українська сім'я вважає за потрібне в себе мати. Щоби всі бачили і знали, що ми готові боронити нашу землю і наших дітей та внуків.

ЧОГО ДОМАГАЄТЬСЯ «ПРАВИЙ СЕКТОР»

Якщо ми не збудуємо армію, здатну дати відсіч будь-якій агресії, зараз – російській, то жодна економічна програма, навіть найгеніальніша, не допоможе Україні. Для подальшого ефективного протистояння російським окупантам необхідно провести кадрові зміни в силових структурах України і налагодити повністю забезпечення нашої армії всім необхідним. Навіть якщо останнє зашкодить в тій чи іншій мірі розвиткові деяких галузей народного господарства. Треба залучити до керівництва Збройними Силами і Міноборони не президентських фаворитів чи партійних «квотників», а людей, які знають, що слід робити для того, аби захистити державу. Саме тому «Правий сектор» буде ініціювати прийняття законів про професійну армію, про обов'язкову військову освіту для всіх чоловіків і обов'язково новий закон про зброю, який дозволить усім чоловікам, здатним тримати зброю, і які пройдуть відповідну підготовку, цю зброю мати. Найяскравіший приклад саме такого підходу – це є Швейцарія. Є необхідність кардинального зменшення чисельності вищого керівного складу Збройних Сил України, тому що на таку країну як США з усіма абсолютними родами військ чи правоохоронцями існує всього-навсього 150 генералів. У нас 450 тільки в Збройних Силах. Це не враховуючи МВС, СБУ та інші підрозділи чи служби. Нам потрібні фахові люди, які сьогодні проходять вишкіл і які сьогодні доводять свою спроможність керувати Збройними Силами. Саме ті, хто сьогодні себе проявляє як вдалих розумний командир, стратег і тактик, саме ці люди мають стати на чолі нового Міністерства оборони, нової української армії.

НЕ БОГИ ГОРШКИ ЛІПЛЯТЬ

Ми підтримуємо нашого президента. Ми розуміємо його намагання це все якось зупинити.

Ми там воюємо не за Донбас, Донецьк чи Луганськ, не за них я воюю. Я воюю за себе і за своїх дітей, які живуть тут, бо Росія не зупиниться. Ніякого мирного плану вони не дотримуються зараз і не будуть дотримуватися завтра. За цей час перемир'я 46 загиблих, 4 наших із «Правого сектору», 111 чоловік поранені, з яких 18-м відірвало руки, ноги і очі покалічено.

Нами прийнято рішення, що ми йдемо в політику. Ми йдемо від «Правого сектору» і «Громадянської позиції» Гриценка.

Це дві сили, які домовилися і виставляють своїх кандидатів, ідемо по всій Україні на вибори, бо ми чітко розуміємо, що сьогоднішня влада, депутати нас зраджують. Ніхто з них не покараний. Де сьогодні Ахметов? Де сьогодні Євдокімов? Ключев? Азаров? Захарченко? Пшонка? Жодний не покараний! Так само Медведчук і Портнов. Ми чітко бачимо, що зараз у владу знову йдуть одні й ті ж люди. Багаті люди. А сьогодні країна повинна належати тим людям, хто за неї воює. Нам надайте сьогодні цей шанс зайти у парламент, і повірте, що я не зраджу вас. Бо кара за зраду у нас одна – на горло. Сьогодні у Верховній Раді повинні бути не супер-професіонали, великі політики і жирні коти, а патріоти своєї держави, які не продадуться. А досвіду політичного, економічного набудемо. Не Боги горшки ліплять. Є команда молодих людей, освічених, які зараз тримають зброю. Він – випускник Франкового університету, знає три мови, має дві освіти юридичних. Я вже дивлюся на нього – Сашко його звали – це готовий міністр внутрішніх справ. Хоча йому 32 роки, але він вже може керувати міліцією. Є хлопець із Тернополя, який залишив прокуратуру, бачачи там несправедливість. Він має бути генеральним прокурором України. Він сьогодні зі зброєю в руках, ризикуючи своїм життям, воює там.

МИ ЇМ НЕ ВІРИМО!

Нічого в країні не змінилося. Рава-Руська митниця як возила 100 тисяч в добу хабарів, так і возить. Вони, люди, які зараз при владі, як займалися контрабандою цигарок зі Львова в Польщу, так і продовжують. Вони як мали нелегальні спиртні заводи, так і є! А в лікарні нашого пораненого побратима годують за 5 гривень у день! І ми їм не віримо, що вони щось змінять у державі. Бо ж відомо, що ситий голодний не розуміє. Так і є! Багатий бідного взагалі не бачить. Вже вони нас дістали! Тож повірте нам і заведіть нас у Верховну раду! Повірте мені особисто. Мені 36 років, у мене троє малих дітей, але я йду і воюю, і у Верховній Раді вас не зраджу. Я йду як самовисуванець. Мене підтримують «Правий сектор» і «Громадянська позиція» Анатолія Гриценка. Він може комусь подобатись, а комусь ні, але його син – депутат Верховної Ради – воює разом із нами. Більше жодного депутатського сина там немає. Нема там Ляшка! Це все неправда. Це все політехнології! Вони приїжджають, це правда, але в найдорожчому бронжилеті від ніг до носа, їх охороняє 200 чоловік по колу в корчах. Він ходить там з автоматом і його камери знімають з усіх сторін. Та вони клоуни для нас є!

Ми хочемо прийти у Верховну Раду, щоб говорити вам правду, яка б гірка вона не була. Що я вам можу пообіцяти? Я буду намагатися бути чесною людиною. Чесність сьогодні – це найбільший капітал, який ти можеш тільки мати. Я буду вашим розвідником у Верховній раді і разом із вами пробувати цю систему змінити.

Я коли приїхав у Київ в міністерство оборони і кажу: дайте нам зброю і ми їх за 2 місяці максимум виб'ємо, вичистимо, нікого не буде. А Донецьк, Луганськ потім відбудовуйте, мене то не цікавить. Є кому їх відбудовувати. Ахметов звідти. Він найбагатша людина Європи, 60 мільярдів доларів у нього! Ти війну ту почав – відбудувуй! Але Порошенко підписав закон, де написано, що відбудовути Донбас – нашим коштом із бюджету. Та ніколи в житті!

Так от в Києві, в Міноборони, кажу: дайте нам зброю – і ми закінчимо війну за 2 місяці. У нас дуже багато хоробрих героїстичних людей. І питаю, чому нам Євро-

па не допомагає, чому не допомагає ще якась країна? А грузин, Михайло Саакашвілі дав свого генерала, який допомагає нашій армії, і той мені каже: виглянь у вікно, Андрію. Ти бачиш в Києві війну? Є тут війна? А люди ходять собі, в барах вільного місця нема. І ти, каже, хочеш, щоб я, грузин, за тебе воював? Чи американський фермер Джон свого сина послав сюди воювати? Не буде цього! Ваша місія одна – ви повинні самі за себе воювати. У вас уже іншого шляху немає. Війна є. І вона буде. Далі будуть Маріуполь, Бердянськ, Одеса і Херсон. Згадайте мої слова через 3 тижні. Нехай тільки пройдуть вибори. Через 2 дні після них згадайте мої слова! І ми будемо воювати – це наша місія. Але ще хочемо не допустити розширення цієї пожежі. Через Верховну Раду робити наш спротив ефективним. Повірте і підтримайте мене! Ви зрозумійте, що у владі одні і ті ж люди. Вони тільки ходять по колу.

МИ ПОВИННІ ВИГРАТИ ВИБОРИ!

Я боюся, аби ми знову не покляли кращий цвіт нашої молоді і аби знову до влади не дорвалися ті, хто з України знову зробить придаток Російської імперії. Воювати – так! Але поряд з цим до влади мають прийти українці. Ну не можна «колишнім», нині перефарбованим, віддавати поле гри, аби на ньому знову гендлювали на свою користь жирні коти! Ми повинні виграти вибори! Бо гріш ціна нам, якщо кістки українця-патріота гнитимуть на Сході, а України не буде. Який сенс покласти тисячі кращих синів і дочок, щоби до влади прийшла всіляка наволоч? Наші хлопці мають військову силу, то час вже мати й законодавчу! Ставте собі високу планку – йти у владу. Якщо ви відчуваєте, що це – не ваше, залучайте до себе, виховуйте того, хто буде від вас мером міста, сільським головою чи депутатом. Якщо ми хочемо щось змінювати в цій країні – ми маємо бути у владі!

(Далі буде...)

Дурять нас, люди!

Обережно – латифундист! або Кабальна оренда і втрата землі

Якщо ви їдете і бачите обіруч – аж до самого горизонту – пшеничні, житні, ріпакові чи соняшникові поля, що радують ваш зір, знайте – це землі латифундиста. Якщо ви бачите десятки чи сотні гектарів, що заростають чагарями і заліснюються, – це резерв латифундиста. І немає значення, кому насправді ці землі належать. Просто до одних у нього дійшли руки, а до інших – ще ні. В одному випадку він скупив чи взяв селянські паї в оренду, в іншому – ще вичікує, бо не бачить миттєвої вигоди. Або не на дурних напав. Саме про небезпечні камені оренди землі, що незрозумілим оком видно в Жидачівському районі, скажімо, та як їх позбутися ми й говоримо із кандидатом у депутати Верховної Ради України по Стрийському виборчому округу №126 Андрієм ГЕРГЕРТОМ.

- На жаль, наші люди часто елементарно не розуміють: які документи підписують. А через необізнаність та довірливість селян орендарі заганяють їх в кабальні умови. Подібних прикладів у Жидачівському і Стрийському районах, напевно, сотні. А все через те, що судова система, органи влади замість того, щоб відстоювати інтереси людей, захищають інтереси великого капіталу, латифундистів, як ви кажете, та сільгоспідприємств, — вважає кандидат, який іде у парламент самосиванням за підтримки «Правого сектору» і «Громадянської позиції» Анастолія Гриценка.

- У Жидачівському та Стрийському районах різні агрофірми пропонують віддати в оренду ділянки на умовах, які відомі і зрозумілі тільки їм, а для власників паїв ці умови не зовсім вірно доносяться.

- Чому? Адже угоду підписують обидві сторони, так би мовити «на очах» один в одного.

- Тексти цих документів настільки заплутані, що селянинові просто важко розібратися, що йому пропонують підписати. Орендарі обіцяють золоті гори: і добру орендну плату, і беруть на себе витрати на оформлення документів, чим ще більше підкупають і вводять в оману селян.

- Наприклад.

- Договори укладено так, що згодом, коли закінчиться термін оренди, селянин може не отримати її назад. А крім того, неможливо достроково розірвати угоду з ініціативи орендодавця. В таких договорах закладено механізм, за якого агрофірма може блокувати продаж землі, якщо до цього дійде, комусь іншому, а не йому. Простими словами власники земельних ділянок (паїв) не можуть на сьогоднішній день розпоряджатися своїми земельними ділянками, потрапляють під цілковитий вплив орендаря, і як орендар скаже так і буде. Прав у власників паїв фактично по цих договорах немає!

- Як же так?! На чому ґрунтуються ваші твердження?

- Спеціалісти, з якими я співпрацюю і, навіть, є моїми бойовими побратимами зараз, вивчили кілька текстів таких договорів і виявили в них чимало ризикових і практично безповоротних моментів для селян-власників паїв. Часто договори містять пункт, яким передбачено, що поліпшення стану земельної ділянки, проведене орендарем за згодою з орендодавцем, підлягає відшкодуванню. А згідно з ч.5 ст.28 Закону України "Про оренду землі", у разі здійснення орендарем за письмовою згодою орендодавця поліпшення орендованої земельної ділянки за власний рахунок, орендодавець зобов'язаний компенсувати витрати на її поліпшення, якщо інше не передбачене договором оренди. Тобто, якщо власник земельної ділянки дає згоду на її поліпшення орендарем, то водночас зобов'язується компенсувати орендарю його витрати.

- А як він може побачити це «поліпшення», у чому?

- Селянин ніколи не зможе довести: "поліпшували" його ділянку чи ні, так як законодавство це питання трактує дуже розмито. Земельним поліпшенням можна вважати і встановлення на ділянці якогось "матеріальних об'єктів", які орендар не може забрати, коли повертатиме ділянку, а також розміщення багаторічних насаджень, посівів, інженерної інфраструктури, навіть внесення органічних добрив... Тобто, за творчого підходу, всяку господарську діяльність на землі можна оформити як поліпшення ділянки, а за час оренди можна накрутити таку суму, що вона перевищить вартість самої ділянки.

Коли виникне питання спору щодо того чи поліпшувалася земельна ділянка, то можна не сумніватися – у агрофірми буде висновок з усіма печатками і підписами на підтвердження поліпшення земельної ділянки. Для орендаря, за яким стоїть олігархічний капітал, це не проблема, так як він все може купити. Це станеться тоді, коли власник ділянки відмовиться від продовження оренди або надумав її розірвати, щоб продати земельну ділянку, чи, наприклад, подарувати її своїм дітям, які захотіли самостійно господарювати на землі. Ось тоді рахунок витрат на поліпшення земельної ділянки послужить аргументом, щоб диктувати свої умови: або сплачує витрати, а як нема чим – віддавав ділянку.

хитрого в тих багатопунктних і казуїстично складених договорах?

- Ну, скажімо, орендар-латифундист має переважне право на придбання у власність вашої земельної ділянки, якщо ви захочете її продати. Відмова орендаря від придбання ділянки в орендодавця оформляється винятково у письмовій формі. Виходить, що право власника земельної ділянки розпоряджатися своєю власністю залежить від волі, а точніше від свавілля агрофірми. Тобто, якщо орендар захоче – селянин продасть свою ділянку, а якщо ні – то не продасть. Таке собі кріпацтво на новітній лад!!! І якщо агрофірма не захоче давати такої згоди, то селянин нічого не зможе вдіяти або йому доведеться платити за таку відмову. А коштувати такий підпис може чимало, – зауважує Андрій Гергерт і продовжує, – Окреме питання – орендна плата. Договори передбачають можливість перегляду орендної плати лише за згодою сторін. При цьому жодним словом не обумовлено ні періодичності, ні порядку такого перегляду. Можна передбачити, що всяке звернення орендодавця щодо перегляду орендної плати орендар просто ігноруватиме. Агрофірма, маючи в своєму складі

сильних юристів, буде постійно блокувати питання внесення змін до договору, збільшення орендної плати і т.п.

- Але ж на такий «безпредел» латифундистів є у нас держава з її караючими і контролюючими органами, суди, врешті-решт!

- Державні структури, створені для підтримки селян, лише дербанять бюджетні кошти. До селян нікому нема діла, всі ними цікавляться перед виборами. Щоб потім забути до наступних. От стосовно орендної плати: згідно зі ст. 23 Закону України "Про оренду землі", орендну плату за землю сільськогосподарського призначення державної і комунальної власності переглядають раз в три роки. Але чомусь ніхто не скаже селянину, що за цією аналогією можна обумовити обов'язковий, щорічний перегляд орендної плати і прив'язати його пропорційно до зміни розміру ставок земельного податку, які практично щороку зростають! Тобто дійсно підтримати селян, власників паїв, що я і планую робити у Верховній Раді! На відміну від кандидатів-латифундистів та представників агробізнесу! Ні, я не відраджую селян від укладання договорів оренди земельних наділів. В жодному випадку! За відсутності альтернативи використання паїв це було б злом. Я лише хочу наголосити, що селянам необхідно бути пильними, добре аналізувати документи, які їм пропонують підписати, радитися, консультуватися, перш ніж піти на таку угоду. Люди повинні розуміти, що олігархічна агрофірма надзвичайно зацікавлена отримати доступ до української землі і право на її першочерговий викуп. Хтось із них хоче заробляти на аграрному бізнесі, а хтось вкладає гроші в землю, щоб потім вигідно її перепродати іноземним компаніям, можливо навіть російським, фактично разом із власниками паїв. Думаю, що кандидати-латифундисти будуть тиснути на свої важелі, йти до влади, щоб скасувати мораторій на продаж сільськогосподарських земель і розпродати українські чорноземи тільки селян ні з чим! Але ми їм цього не дозволимо!

Василь АЛЕКСЕЄВ.

3 номера – в номер

Утилізація по «Шольцу...»

Саме так називалася стаття у минулому номері нашої газети, де йшлося про справу з небезпечними відходами, викинутими у Стрию та в Жидачеві.

Коментуючи її, кандидат у депутати Верховної Ради по Стрийському виборчому округу №126 Андрій Гергерт, назвав лише одного фігуранта – фірму «Шольц утилізатор». Нині з'явився ще один. Як з'ясувалося, невідомі сипучі речовини належать ПП «ЛьвівМетСоюз», що зареєстроване в м. Городку (майдан Гайдамаків,5). До речі, за результатами досліджень проб ґрунту, відібраних на вул. Сколівська, 14, «вміст шкідливих речовин значно перевищує гранично допустимі норми». Працівники Стрийської СЕС кожні 2 дні роблять тут і навколо відбори та аналіз проб повітря та води. Останній забір зафіксував перевищення вмісту аміаку в повітрі.

Таким чином, є і господар небезпечного «подарунку», і перевіряльник. Бери, як кажуть, обох голими руками.

«Ми – не вчорашні! Ми – не лохи!»

Репортаж під таким заголовком розповідав про акцію, яку влаштували активісти «Правого сектору» біля Стрийської міської ради, де збиралася на засідання окружна виборча комісія. Фігурував там і так званий «люстраційний бак».

Але він так і залишився порожнім. Бо засідання комісії не відбулося через відсутність кворуму. Не з'явилися самі ініціатори його скликання, в тому числі і заступник голови комісії, нібито представник «Правого сектору» Степан Хомин, з яким і хотіли, до речі, дуже познайомитися учасники акції. Не вдалося. А тепер уже й не треба. Бо... Далі – офіційно:

Додаток 10 до постанови Центральної виборчої комісії від 8 жовтня 2014 року № 1556

ЗМІНИ

в складі окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року Львівська область

Окружна виборча комісія з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 126

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Хомин Степан Миронович, 1962 року народження – заступник голови комісії, від Політичної партії "ПРАВИЙ СЕКТОР" (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу комісії та призначити заступником голови цієї комісії:

Пасимків Роман Любомирович, 1979 року народження – від Політичної партії "ПРАВИЙ СЕКТОР".

Т. ЛУКАШ, секретар Центральної виборчої комісії.

Так що, як бачимо, акція свою справу зробила. І коли вже мова зайшла про зміни в нашій окружній комісії, то слід цей «офіціоз» продовжити.

Додаток 10 до постанови Центральної виборчої комісії від 6 жовтня 2014 року № 1496

ЗМІНИ

в складі окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року Львівська область

Окружна виборча комісія з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 126

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Мацук Роман Мирославович, 1983 року народження – від Політичної партії "УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка" (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу цієї комісії:

Артемчук Роман Васильович, 1972 року народження – від Політичної партії "УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка".

Т. ЛУКАШ, секретар Центральної виборчої комісії.

Додаток 6 до постанови Центральної виборчої комісії від 9 жовтня 2014 року № 1602

ЗМІНИ

в складі окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року Львівська область

Окружна виборча комісія з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 126

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Іващенко Аркадій Іванович, 1959 року народження – секретар комісії, від Політичної партії Українська платформа "СОБОР" (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу комісії та призначити секретарем цієї комісії:

Сенюра Йосип Миронович, 1968 року народження – від Політичної партії Українська платформа "СОБОР".

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Юрків Олена Богданівна, 1987 року народження – від Радикальної Партії Олега Ляшка (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу цієї комісії:

Мельничук Оксана Михайлівна, 1989 року народження – від Радикальної Партії Олега Ляшка.

Т. ЛУКАШ, секретар Центральної виборчої комісії.

ПРО ВИБОРИ

СЛОВО ПРАВДИ ВІД ОЛЕГА ФИЛИКА

Чим більше та швидше розгортається виборчий маховик, тим частіше мене просто накриває огидне усвідомлення гріхої неминучої правди. Воно приходить до мене вночі, крадеться зранку, псує мені апетит, ну не дає, курва, жити і все, а мовчати не можу ...

Не вперше читаю коментарі

людей, які все гірше і гірше оцінюють діяльність "нової" влади. Все частіше озвучуються і показуються факти, котрі підтверджують неймовірну, з точки зору нормальної людини, тезу: "Кому війна, а кому - мати рідна". Кажуть, в усі часи найбільше збагачувалися у часи війни.

В ситуації, що склалася в

Україні, всіх, хто починає критикувати дії влади, записують у агенти ФСБ. Зради, крадіжки, ганебні помилки влада списує на війну.

"Не можна критикувати владу в час війни!" - кажуть нам прислужники цієї влади, або щиро-сердні наївні громадяни.

Але де реформи? Де покарання злочинців режиму Януковича? Де покарання (хоча б для показу) відвертих корупціонерів? Чому не затриманий жоден підбурювач до сепаратизму? Чому в Раду пруться ті ж самі відверті проїдисвіти?

Відповідь напрошується сама: "нова" влада з ними за одно. Система не змінилася. Просто старий зігнаний паркан пофарбували в яскраві кольори.

Прорахунки влади за 7 місяців, що минули з часу падіння режиму Януковича, очевидні. І якщо в травні, коли в Україні формально не було Президента, а тимчасова влада боялася здійснювати рішучі заходи, ще можна було терпіти це неподобство, то тепер народний терпець, здається, на межі.

Журналіст, юрист, голова асоціації журналістів «Дім Незалежності» Олег Філік.

Ті кради в мирний час, а теперішня - краде не менше, але у воєнний час, коли гинуть тисячі Українців!

- Влада не дурна і чудово розуміє, що їй загрожують справжні патріоти, що одразу пішли на фронт! Тому добровольчі батальйони були зібрані і підставлені під Іловайськом! Тому полонених добровольців не звільняють з полону! Тому мало хто з них залишиться живим.

- Влада торгує посадами,

тому корупціонери і друзі Януковича отримують рибні місця.

- Силовики ведуть себе по відношенню до бізнесу гірше ("безпределніше"), ніж за Кучми чи Януковича!

- Міністерство оборони краде безбожно, мільйони з фонду жертв віддали волонтерам, щоб відвернути увагу від бюджетних мільярдів, що розкрадаються!

- Коли з бюджету йдуть мільярди на війну, то вона не закінчиться, поки не закінчатся мільйони.

- Реальних економічних реформ і дерегуляції не буде, бо це кінець «системи».

- Поки є, що дерібанити, президент з кабінетом за одно.

- Новий парламент нічого не змінить - йдуть ті самі, ще й прикриваються справжніми патріотами, котрих для цього й зберегли.

- Влада прикривається війською, на неї все списує і вимагає єднання перед лицем смертельного ворога. А сама тим часом прискорено знищує Україну.

Хто проти, прошу спростувати хоча б один з пунктів. Дивіться на справи, а не слухайте слова! Хто очолить МАЙДАН-3, я не знаю, проте варіантів для мирного шляху все менше.

Подумай про це, коли будеш іти і голосувати, стріянине!

ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ ЯНУКОВИЧА І ДОСІ ЗА ГРАТАМИ

В українських в'язницях ще перебуває чимало «в'язнів Януковича» - тих, які повстали проти режиму экс-президента і яких закатували та вибили з них зізнання.

Їхня війна закінчилася майже півроку тому цілковитою перемогою. У день, коли Віктор Янукович утік, вони мали б почуватися щасливими: бо заплатили за його політичне небуття власною свободою. Але ці люди і досі за ґратами. Може, це сталося тому, що їхня власна Революція Гідності відбулася задовго до Революції гідності решти країни.

"В своєму житті я постійно займав громадянську позицію, допомагаю людям і часто без будь-якої подяки чи вигоди, навіть на шкоду собі. Під час виборів Президента України 2004-2005 року я представляв інтереси потерпілого Ярошенка Василя Олександровича, 1921 року народження, якого образив кандидат у президенти України, на той час діючий прем'єр-міністр України В. Янукович. Я не боявся нікого і сміливо довів справу до логічного завершення, вигравши позов, яким задоволено стягнення на користь Ярошенка 50 тисяч моральної шкоди.

Постійно без будь-якої винагороди вів роботу з людьми, відстоюючи їхні права від свавілля депутатів із Партії Регіонів та їхніх прибічників, які намагалися обманювати людей і відповідно їх грабувати. Доказом цього є безліч справ за моєї участі в різних судах м. Києва, Київської області, Полтави, Краматорська, Запоріжжя, Донецька, Коростишева, Житомира. Тому прошу, щоб не повторилося трагічних випадків у нашому "правосудді", якщо його це можна так назвати, які відбулися в сім'ї Павліченків, з Дмитренком, з Поповичем, Світличним... Прошу вашої допомоги!"

Олександр Канцадайло.

63 роки. Киянин.

Юрист. Політв'язень.

Перебуває в

Лук'янівському СІЗО.

ШІСТЬ РОКІВ БЕЗ ДОКАЗІВ ПРОВИНИ

І РІШЕННЯ СУДУ

Ми на суді по справі політв'язня Канцадайла. Потрапила фактично з боєм, і це не вперше. Хто з правників може мені пояснити, як мені бути присутньою у відкритих судових засіданнях як представниці ЗМІ, громадському діячеві, зрештою - вільному слухачеві?

Дивіться, це зараз така практика на всіх політичних засіданнях, які я відвідаю. Значить, спочатку просять вийти з зали, щоб завели підсудних. Добре. Заводять. Тоді кажуть що заходять судді. Добре. За суддями заходять люди, а стоїть стіна міліціонерів, які кажуть, що після судді ніхто в залу не заходить. То коли мені заходити, панове юристи?

Мене вже два роки судили по 296 за те, що я колись не вийшла з зали, побоюючись, що потім не зайду.

Також усі ці «детіни» в бронеках і без, які ніхріна не роблять, п'ють каву у дворіку на нашій податки... чому вони не йдуть в зону АТО? Якої холери там гинуть зараз найкращі люди країни, поки це мурло тут на мене кидається?

Ну тупо з боєм прорвалася в залу, а судді сиділи й дивилися хто кого. Я таки зробила це. Клопотання Ігора Мосійчука щодо зміни запобіжного заходу на його особисту поруку, звісно ж відхилили. 5,5 років людина в СІЗО. Без доказів провини... Як мотивували відмову? А тим, що підозрювані в бігах. Чому ж вони відпустили головних підозрюваних і тримають за ґратами літню людину, обвинувачення якої базується на припущеннях? - не пояснили.

Тетяна Близняк.

Олександрові Канцадайлу інкримінують чотири злочини - вбивство, шахрайство, підробка документів і викрадення людини. За півдесятиліття судового слідства ніхто так і не назбирав прямих доказів у скоєнні цих злочинів. Незважаючи на це, правоза-

хисник змушений от уже шість років клякнуту в СІЗО.

«Деякі діб його катували, не давали ні їжі, ні води, постійно били, принижували. Якщо давали воду, то з унітазу або для поливу квітів. Били палицями, спинками від стільця, в обличчя, в усі частини тіла», - розповідає донька політичного в'язня Діана Канцадайло. Жінку досі трусить, коли вона розповідає про тортури та приниження, які пережив її батько.

«Янукович, маючи зв'язки, у 2009 році з генпрокурором Пшонкою вирішив помститися моєму батькові. У результаті цього його засадили в тюрму, де він перебуває вже шостий рік. Під час досудового слідства було допитано 50 свідків і жоден із них не вказав і не вказує, на причетність мого батька до інкримінованого йому злочину. Усі докази, які є в справі, - сфабриковані, сама справа сфальсифікована», - говорить Діана Канцадайло.

За час, доки Олександр Канцадайло перебуває за ґратами, в нього народився внук Сашко. Самі батьки хлопчика - теж юристи, Діана та Дмитро - поки що не реєструють свій шлюб. Донька мріє, щоби батька визволили. Тоді він зможе повести її під вінець. Але чи повернеться він живим із СІЗО, подружжя не впевнене.

«Кожного судового засідання я бачу, як він постарів, як змінився, як на нього вплинули ті прини-

ження, ті катування. Кожного судового засідання у батька хапає серце, він дуже переживає. Також даються взнаки хвороби нирок. Це, звісно, від катувань», - наголошує Діана.

За шість років назбиралося вже понад 50 томів обвинувального висновку по кримінальній справі Канцадайла. Тут немає ні слова про прямі докази злочинів правозахисника. Натомість є підпис тодішнього генерального прокурора України Віктора Пшонки. І ця особиста участь генпрокурора у звичайній кримінальній справі, де він персонально відслідковував і затверджував обвинувальний висновок, і виказує політичне замовлення. Замовлення на знищення Олександра Канцадайла, яке чомусь продовжується і нині.

У Комітеті визволення політичних в'язнів упевнений, що Канцадайла посадили через помсту донецького клану. Але нині він сидить через страх слідчих, прокурорів та суддів, які були причетні до незаконного ув'язнення Олександра. Цікаво, що судять правозахисника ще за старим Кримінально-процесуальним кодексом, що дає змогу силовикам тримати людину в СІЗО безстроково. Шість років за ґратами без законного судового вироку! Єдина підстава - вибита, чи точніше відбита разом із нирками, прихід із каяттям, який за новим КПК теж для суду не вважається

доказом. Олександр Канцадайло каже, що не витримав катувань.

«Вибили чотири зуби. Я був підвішений кайданками за руки до труби у підвалі приміщення УБО-Зу. Там був туалет: труба проходила приблизно на висоті двох метрів від підлоги. Носками ніг я ледь торкався підлоги. В цей час мене били дубовою палкою від спинки стільця по лівій нозі між сідницею та під коліном. Діставалося по правій нозі. Я не міг триматися на ногах, які підкошувалися від болю та судом. Мою голову ввіткнули в унітаз: зливали воду. До моїх рук кайданками причепили гирю 40 кг, примушували підійматися сходами на інший поверх. Я не мав сил від побиття, від інших знущань та принижень у своєму віці. Мені було зламане ліве ребро і не надавали медичної допомоги. Руки, ноги, вуха, все обличчя були опухлими та в кров'яних гематомах», - зазначив Олександр Канцадайло.

У Голосіївському суді Києва відбулося чергове засідання у справі Канцадайла. Саме тут уже шостий рік триває судове слідство і шість разів змінювався склад суддів. Підозрюваних привезли автозаком. Початок засідання затягнувся на годину. Канцадайла помістили в залізну клітку. Перед тим, як суддя попросила вимкнути відеокамеру, чоловік устиг сказати одну лише фразу: «Мене били. Так».

Прокурор укотре відмовився відпустити на поруки немолоду людину. Мовляв, чоловік може зв'язатися з іншими підозрюваними у справі, які зараз на волі. На засіданні допитували свідка, який чомусь нічого не пам'ятав. Це все нагадало театр абсурду. І лише один Олександр Канцадайло, стомлений, але незламний, як завжди відстоював справедливість, свободу і людські права. Правозахисник упевнений, він мусять вистояти, бо зараз він захищає не тільки себе, а й сотні інших незаконно ув'язнених.

Юлія Панкова

ТСН.

ЯКЩО ВИ ЗА ТАКЕ «ПРАВОСУДДЯ», ТО МЕНІ ВАШ ГОЛОС – НЕ ПОТРІБНИЙ!

Андрій ГЕРГЕРТ.

Ми – українці!

ОБИРАЙТЕ МОЛОДИХ І НЕБАЙДУЖИХ ПАТРІОТІВ!

«І ПОСТАНЕ УКРАЇНА,
СВІТ ПРАВДИ ЗАСВІТИТЬ!»

«Україна стане колись новою Елладою, й її впливи поширяться на весь світ». Цей вислів Йоганна Готфріда Гердера — німецького письменника і філософа, одного з визначних представників німецького Просвітництва — однаково-додасть натхнення як українському націоналісту, так і пересічному українцеві. Адже він торкається найзаповітнішої мрії представників національно-патріотичного руху, небайдужих українців, в серцях яких панує не зло, а любов до рідної мови, української нації, її звичаїв та традицій.

Українці хочуть бути щасливими! І будуть тоді, коли усвідомлять, що найвищою суспільною цінністю для кожного має бути нація, яка буде могутню соборну європейську незалежну Українську державу. Знецінювання історичних традицій, байдужість та пасивність до української справи, державних проблем, відсутність бажання будувати громадянське суспільство, яке би стояло в обороні і захисті всього українського, є злочином перед пам'яттю українців-патріотів, котрі віками боролися за українську державність, перед «Небесною сотнею» і героями АТО, а точніше, війни з російським агресором на Сході.

В історії українського народу на Шевченковому слові вихувалися покоління українських націоналістів — жертвних борців, які не шукали особистої вигоди, переваг для себе, лише виборювали щасливе життя для свого народу. На превеликий жаль, більшість українців живуть подвійним громадсько-політичним життям. Одне — напоказ: тоді, коли б*ємо себе в груди і стверджуємо, що ми — патріоти, за чистоту рідної мови, високі ідеали і т.д. Інше — приховане, але правдиве, адже бажаємо і допомагаємо своїм дітям якнайшвидше виїхати з України в Європу, аби уникнути українських соціальних проблем, національної справи, самовідданої боротьби за ліпше життя тут.

Для псевдопатріотів, «блудливих» націоналістів, «гнилих» партійних керівників, несумлінних кандидатів у депутати, які втратили контроль над своїми вчинками, інтереси нації — це театральна буафорія. Під впливом «золотої тельця» вони втрачають здоровий глузд і здатність діяти в інтересах українського народу.

23 роки тому, на початках подарованої Незалежності, українці мріяли про Україну, яка досягне високого розвитку та світового визнання. Але московські холоу, українські запродавці перетворять наше життя на «чорну пляму», вдаються до брехні, продаються за гроші, зокрема тоді, коли наближаються вибори. Відомі усім самозакохані псевдопатріоти перетворюються у зрадників своєї ж, механічно завчених, гасел. Для них Роман Шухевич, Симон Петлюра, Степан Бандера — віртуальні герої, а Незалежна Україна — не будівничка державницька ідея, а звичайна назва. Неможливо собі уявити С.Бандеру за «крутим столом» з тими, хто не визнає національної ідеї, бо таке об'єднання носило би зрадницький характер щодо пам'яті героїв визвольної боротьби.

За часів Незалежності ми постійно обираємо у владні структури не тих людей. Чому? Можливо, розум затьмарює гордіня і ми потрапляємо в полон облудливих думок? Чому пристаємо на бік тих, хто тягне нас в обійми рабства, байдуже якого — російського чи власного, вітчизняного?

Сьогодні Незалежна Україна потребує національно-свідомої української влади, молодих політиків європейського рівня, очищення (конкретної люстрації) так званих демократичних сил, чіткої національно-політичної позиції.

Наближається день виборів, 26 жовтня. І кожен небайдужий українець має прийти на свою дільницю і проголосувати за щасливе життя в Європейській державі на ймення України. Хочеться вірити в мудрість українського народу, його національну гідність. В те, що сьогодні українці не будуть обирати тих кандидатів, які рвуться до влади за будь-яку ціну. Бо ще давніше один із філософів казав, що такі люди нічого доброго не зроблять для свого народу, які поливають брудом своїх опонентів через засоби масової інформації; які вже були при владі і не працювали в інтересах свого виборця, а свого гаманця. Вияв недовіри має бути і до тих кандидатів-стрибунців, які на кожні вибори змінюють партію приналежності, керуючись вочевидь лише власним інтересом. До тих, хто допомагає нищити українське село, хто все робить для того, аби селяни не мали часу думати про духовність, мовну політику, культуру.

Обирайте молодих, енергійних, відповідальних, небайдужих, патріотичних кандидатів в депутати, які мають національне бачення, господарську «жилку», чисте сумління, вільну думку, людську гідність. Людей з націоналістичним переконанням, які готові «душу й тіло положить за нашу свободу», які прагнуть позбавити Україну від корумпованої системи влади, борються за право українців не тільки вільно обирати, а й відкликати депутатів-байкарів. І тоді ніхто не посміє кривдити Богом благословенну Україну, жодні окупанти, зокрема кремлівські шовіністи, разом із місцевими яничарами не будуть зазіхати на цілісність України та єдину Державну мову. Бо будуть переможено розумом і свідомістю українців: ми — нація, ми — сила! Як писав Тарас Шевченко, «встане Україна, світ правди засвітить». Слава Україні! Героям слава!

Олесь МАЛЕТІЧ-ГРИЦІВ,
голова Стрийської об'єднаної спілки дітей
політ'язнів, заступник голови Стрийського
товариства політ'язнів
і репресованих.

ГОЛОСУЙ ЗА АНДРІЯ ГЕРГЕРТА!

За Гергерта
Андрія —
Це значить
за народ,
За вільну Україну,
Проти усіх
заброд!
За Гергерта
Андрія —
Це значить
за дитя,
За нашу з вами
мрію,
За чесне тут
життя!

ПІД ЗАГРОЗОЮ «ЗОЛОТОЇ ОСЕНІ» НАВІЩО РОСІЇ ЗРИВАТИ ВИБОРИ В УКРАЇНІ

Позиційна війна, яку делікатно називають «перемир*ям», заганяє в глухий кут Кремль і князів Лугандонії. Донецький аеропорт не взято, в тиллових містах Сніжному та Антрациті пенсіонери вимагають уже не обіцяних російських, а хоча б якихось пенсій. З вересня пенсії та зарплати з Києва в окупований східний Донбас не надходять, — нічого було попросити банкомати Коломойського і грабувати відділення Ощадбанку України. Та й який нелогічний фінансувати тих, хто називає тебе «фашистом» і «хунтою». Перспективи у князів Лугандонії мрачні: населення оточеного «Стіною» князівства з настанням холодів із нього втече, до того ж ні Єфремов, ні Ахметов, ні Кремль годувати його не збираються, а тим паче платити шахтарські пенсії. Самі ж князі теж далекі від філантропії, а про економіку мислять як рекетири. Виконувати пункт №10 Мінських домовленостей «Вивести незаконні збройні формування, військові техніку, а також бойовиків і найманців з України», зрозуміло, ні Ходаківський, ні Бес, ні Гіви, ні Моторола та інші теж не збираються. Об'єктивно «світять» князівствам економічний колапс, гуманітарна катастрофа, або якщо зовсім по науковому, — революційна ситуація, котра все це в себе тереетично включає.

Тому Захарченко плюнув на всю цю затію і звільнився з прем*єрів ДНР. «Ліви» — ні московські, типу Кагарлицького з Бузгалінім, ні українські, типу комуністів, соціалістів, вітренківців і «Боротьби» їхати в Лугандонію та влаштувати там пролетарську революцію не вуться. При тому, що було б цікаво поглянути на давнього кумира марксистів СНД Бориса Кагарлицького в якості прем*єра ДНР, благо місце вакантне, і 9 листопада у князівстві вибори. Спочатку їх призначили на 2 листопада, але потім перенесли на 9-те з «технічних причин». Якщо врахувати, що на Донбасі з часів Нестора Махна пристойних виборів ніколи не було, то можна уявити ці «вибори». Як завжди, «виберуть» тих, кого призначать Єфремов з Ахметовим. Що буде саме так, можна не сумніватися, — в Луганську 9 жовтня арештували депутата Верховної Ради регіонала Віктора Тихонова, який ще в березні виступав за федералізацію, за нібито «співробітництво з хунтою». Якщо врахувати, що в ЛНР, на відміну від ДНР, вибори вирішили провести все-таки 2 листопада, і за чутками, переможуть на них ставленики Єфремова, то нічого дивного, що конкурентів садовлять під замком завчасно. У ДНР, більш близькій до фронту, на відміну від ЛНР, придумали цікавий хід, — провести в Донецьку митинг із резолюцією: нам не потрібні вибори, краще підємо, відвоюємо князівству ще земель. Малі розміри князівства і були формальною причиною подання у відставку Захарченка.

Причина нового сплеску агресивності князівства не лише в указах вище його проблемах, а й у тому, що Кремль дав команду своїм клієнтам та агентурі в Україні почати операцію «Золота осінь», так як ситуація в Україні та світі все більше складається не на його користь.

В Україні 26 жовтня пройду парламентські вибори, котрі завершать першу фазу революції. Нинішня Верховна Рада — релікт часів Януковича — буде ліквідована, а в новій промосковська партія опиниться в мізерній меншості. Юридична база для люстрації, конфіскації власності емігрантів-участив, а заодно і московських олігархів уже створена, і новому парламенту України лишається лише її доповнити

і запустити процес. Дуже ймовірно, що нова Верховна Рада виконає функцію Установчих зборів або Конституанти, якщо користуватися термінами часів Великої Французької революції. Тобто, прийме новий демократичний закон про вибори, як того і вимагав Майдан: вибори лише за відкритими партійними списками, 3% бар*єр, що дасть можливість пройти незабаром до парламенту новим партіям і т.д. Як і французька Конституанта, нова Верховна Рада повинна утвердити модель іншого політичного і соціального ладу, а потім сама достроково розпуститися, давши можливість цій моделі запрацювати. Якщо ж не буде поспішати із саморозпуском, то новий Майдан її піджене.

Якщо цей процес запуститься, а разом з ним й інші, то тоді Кремль втратить будь-який вплив на Україні. Більше того, матиме під боком приклад, що східні слов*яни можуть жити по-людськи. Зрозуміло, ось так взяти і допустити все це Кремль не може, а тому у нього завдання №1 — зрвати вибори. Про план Кремля «Золота осінь» по заміні уряду в Україні через акції протесту говорять з весни. Газпром над ним посилено трудиться, мріючи заморозити українців, а активна фаза «Золотої осені» розпочнеться з 14 жовтня. Далі спецслужби Кремля просто не можуть тягнути, Путін вимагає дій. СБУ вже доповила про це Порошенко, а він повідомив усім, що у вікторю, 14 жовтня, під Верховною Радою буде натовп із намаганням зрвати її засідання та відправити усіх у відставку. Навіщо вимагати відставки уряду і Верховної Ради, якщо вони зміняться через два тижні, — специфіка кремлівської логіки. Головне створити для ЗМІ картинку «третього Майдану» в Києві у власній інтерпретації.

До вікторю банди ДНР під мудрим керівництвом воєнспеців із Росії почнуть наступ на Маріуполь, без якого «міст» у Крим не прокласти, і на Дебальцево, як важливий транспортний вузол. Князівство ЛНР не відсидиться, йому поставлять завдання захопити містечко Щастя, оскільки там знаходиться ТЕЦ, що постачає електроенергією всю Луганську область. Якщо захопити Щастя не вдасться, то тоді розбомбити ТЕЦ остаточно, і занурити область у п'ятьмі імені Путіна. Нехай її губернатор Г. Москаль ганяється за москалями з ліхтариком. У цей час Шуфрич ще раз де-небудь отримає в голову або влаштує провокацію з бійкою в Одесі. Шуфричу не звикати, що у 2004 р., будучи соціал-демократом, він розбивав голову в ім*я Януковича, а не в ім*я соціалізму. В Харкові теж спробують влаштувати провокації. Але, незалежно від того, провалиться наступ ДНР/ЛНР чи ні, увечорі 26 жовтня біля приміщення ЦВК у Києві збереться натов друзів Шуфрича і Кремля, який кричатиме, що вибори сфальсифіковані.

Воєнні дії з території ДНР/ЛНР і метушня шуфричів буде зручним приводом для Кремля заявити, що вибори в Україні він не визнає і просить ЄС теж їх не визнавати. ОБСЄ, як гарант Мінських домовленостей, все затьмає з відправкою в зону АТО навіть усього лише двохста спостерігачів. Певно, теж знає про плани Кремля і не хоче ними ризикувати. Клімкін, як може, тисне на ОБСЄ, але поки що без помітних результатів.

Висновок: не допустити зриву виборів. Аж до взяття під охорону громадськості приміщення ЦВК і Майдану.

Сергій КЛИМОВСЬКИЙ,
«Хвиля»